

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2002

Julkaistu Helsingissä 25 päivänä huhtikuuta 2002

N:o 306—315

SISÄLLYS

N:o		Sivu
306	Laki kirkkolain muuttamisesta	2671
307	Laki kirkon keskusrahastosta annetun lain 1 ja 9 a §:n muuttamisesta	2673
308	Valtioneuvoston asetus vanginkuljetusasetuksen 3 §:n muuttamisesta	2674
309	Valtioneuvoston asetus passintarkastuspaikoista annetun asetuksen 9 §:n muuttamisesta	2675
310	Valtioneuvoston asetus ilmatieteen laitoksesta annetun asetuksen 1 ja 11 §:n muuttamisesta	2677
311	Valtioneuvoston asetus vuokra-asuntolainojen ja asumisoikeustalainojen korkotuesta annetun asetuksen muuttamisesta	2678
312	Valtioneuvoston asetus omistusasuntokorkotukilainaksi hyväksymisessä sovellettavista perusteista annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	2680
313	Valtioneuvoston asetus lainaehdoiltaan muutettujen vuokratulolainojen koroista annetun valtioneuvoston päätöksen 1 §:n muuttamisesta	2682
314	Valtioneuvoston asetus eräiden pitkäaikaisten vuokra-asumisen perusparannuslainojen ja yhdistettyjen lainojen korkojen muuttamisesta	2683
315	Sosiaali- ja terveysministeriön asetus uimahallien ja kylpylöiden allasvesien laatuvaatimuksista ja valvontatutkimuksista	2684

N:o 306

Laki

kirkkolain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä huhtikuuta 2002

Kirkolliskokouksen ehdotuksen ja eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 26 päivänä marraskuuta 1993 annetun kirkkolain (1054/1993) 22 luvun 6 §:n 1 kohta ja 24 luvun 5 c §, sellaisena kuin niistä on 24 luvun 5 c § laissa 649/2000, ja
lisätään 19 lukuun siitä lailla 937/1996 kumotun 8 §:n tilalle uusi 8 §, seuraavasti:

19 luku

Tuomiokapituli

8 §

Kirkollisten arvonimien myöntäminen

Sen lisäksi, mitä julkisen arvonannon osoituksista annetussa laissa (1215/1999) ja sen perusteella annetussa tasavallan presidentin asetuksessa säädetään, piispa voi myöntää rovestin arvonimen sekä tuomiokapituli director cantus ja director musices -arvonimen.

22 luku

Kirkkohallitus, kirkon keskusrahasto ja kirkon sopimusvaltuuskunta

6 §

Kirkon keskusrahasto

Kirkon keskusrahasto on kirkon yhteinen rahasto, jonka varoja käytetään keskusrahaston talousarvion puitteissa

1) taloudellisesti heikossa asemassa olevien seurakuntien ja seurakuntayhtymien tukemi-

HE 2/2002
HaVM 2/2002
EV 21/2002

seen sekä seurakuntien yhteistoiminnan ja seurakuntarakenteen kehittämiseen;

— — — — —
24 luku

Alistaminen ja muutoksenhaku

5 c §

*Valituskielto markkinaoikeuden toimivaltaan
kuuluvassa asiassa*

Seurakunnan tai seurakuntayhtymän viran-

Helsingissä 19 päivänä huhtikuuta 2002

omaisen, tuomiokapitulin tai kirkkohallituksen hankintaa koskevaan päätökseen ei saa hakea muutosta sillä perusteella, että päätös on julkisista hankinnoista annetun lain (1505/1992) vastainen, jos asian tutkiminen kuuluu markkinaoikeuden toimivaltaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2002.

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kulttuuriministeri *Suvi Lindén*

N:o 307

L a k i**kirkon keskusrahastosta annetun lain 1 ja 9 a §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä huhtikuuta 2002

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kirkon keskusrahastosta 5 päivänä joulukuuta 1941 annetun lain (895/1941) 1 ja 9 a §, sellaisina kuin ne ovat 1 § laissa 947/1948 ja 9 a § laissa 1128/1990, seuraavasti:

1 §

Kirkon keskusrahasto on evankelis-luterilaisen kirkon yhteinen rahasto, jonka varoja käytetään kirkon yhteisiin tarkoituksiin, taloudellisesti heikossa asemassa olevien seurakuntien ja seurakuntayhtymien tukemiseen, seurakuntien yhteistoiminnan ja seurakuntarakenteen kehittämiseen, kirkon, seurakunnan ja seurakuntayhtymän palveluksessa olevien henkilöiden eläkkeiden ja perhe-eläkkeiden maksamiseen sekä muiden lakiin ja sitoumukseen perustuvien menojen suorittamiseen siten kuin kirkkolaissa (1054/1993) säädetään.

9 a §

Harkinnanvaraista avustusta voidaan myöntää seurakunnalle tai seurakuntayhtymälle, jos se syrjäisen sijainnin, pitkien välimatkojen, saaristo-olojen, jäsenmäärän

pienuuden, rakennushankkeiden, seurakuntien yhteistoiminnan ja seurakuntatalouden kehittämisen tai muiden erityisten syiden johdosta on taloudellisen tuen tarpeessa.

Kirkkohallitus voi myöntää harkinnanvaraista avustusta määrääjäksi myös tarkoituksenmukaisen ja kustannuksiltaan edullisen seurakuntien välisen yhteistyön tai seurakuntarakenteen aikaansaamiseksi, vaikka harkinnanvaraista avustusta ei muutoin voitaisi myöntää.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2002.

Helsingissä 19 päivänä huhtikuuta 2002

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Kulttuuriministeri *Suvi Lindén*

N:o 308

Valtioneuvoston asetus
vanginkuljetusasetuksen 3 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty oikeusministeriön esittelystä,
lisätään vanginkuljetuksesta 31 päivänä maaliskuuta 1954 annetun asetuksen (165/1954)
3 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

3 §

— — — — —
Oikeusministeriö ja sisäasiainministeriö
voivat sopia rangaistuslaitoskohtaisesti van-
keinhoitoviranomaisten ja poliisiviranomais-
ten välisestä tehtävänjaosta toisin kuin 1 ja 2
momentissa säädetään, jos se vankeinhoito- ja

poliisiviranomaisten käytettävissä olevien
voimavarojen sekä alueellisten tai paikallisten
olosuhteiden vuoksi on tarkoituksenmukaista.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä
toukokuuta 2002.

Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 2002

Oikeusministeri *Johannes Koskinen*

Lainsäädäntöneuvos Ulla Mohell

N:o 309

Valtioneuvoston asetus**passintarkastuspaikoista annetun asetuksen 9 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sisäasiainministeriön esittelystä, *muutetaan* passintarkastuspaikoista 27 päivänä toukokuuta 1992 annetun asetuksen (461/1992) 6 §:n 2 momentti, 7 § ja 9 §, sellaisena kuin ne ovat 6 §:n 2 momentti asetuksessa 641/2000 ja 7 sekä 9 § asetuksessa 222/2001, seuraavasti:

6 §

Satamat

— — — — —
Huvialusten passintarkastuspaikkoja ovat satamista ainoastaan Kaskinen, Kemi, Nuijamaa, Pietarsaari ja Uusikaupunki.

7 §

Meri- ja rajavartioasemat

Huvialusten passintarkastuspaikkoja 6 §:n 2 momentissa mainittujen satamien lisäksi ovat Bågaskärin, Enskärin, Glosholmenin, Haapasaaren, Hangon, Hiittisten, Jussarön, Kalajoen, Kokkolan, Kotkan, Kummelgrundin, Kökarin, Maarianhaminan, Nauvon, Orregrundin, Pirttisaaren, Porin, Porkkalan, Raahen, Rauman, Röytän, Storklubbin, Suomenlinnan, Susiluodon, Valassaarten, Vallgrundin ja Virpiniemen merivartioasemat sekä Santion passintarkastuspaikka.

9 §

Maahantulo merialueen kautta

Merialueen kautta maahan tulevan, Suomen aluevesien rajoista annetussa laissa (463/1956) tarkoitetun sisäisten aluevesien ulkorajan ylittävän aluksen on lyhintä julkista kulkuväylää käyttäen kuljettava passintarkastuspaikkaan rajavartiolaitoksesta annetussa laissa (320/1999) tarkoitetun rajatarkastuksen suorittamista varten.

Edellä 1 momentista poiketen:

1) rajatarkastustoimenpiteitä ei kohdisteta Suomen ja muun sisärajatarkastukset tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 Benelux-talousliiton valtioiden, Saksan liittotasavallan ja Ranskan tasavallan hallitusten välillä tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamista koskevan, Schengenissä 19 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyn yleissopimuksen (*yleissopimus*) mukaisesti lakkauttaneen valtion väliseen säännölliseen, julkista kulkuväylää käytävään matkustajaliikenteeseen;

2) Suomesta lähtenyt huvialus ja kalastukseen käytettävä kalastusalus, jotka liikkuvat Suomen aluevesirajan ulkopuolella Itämeren alueella käymättä muun valtion satamassa, voivat tulla maahan käyttämättä julkista kulkuväylää ja käymättä passintarkastuspaikassa sekä ilman, että niihin muutoin kuin satunnaisesti kohdistetaan rajatarkastustoimenpiteitä;

3) muusta sisäraajatarkastukset lakkautta-

neesta valtiosta Suomeen saapuva huvialus ja kalastukseen käytettävä kalastusalus voivat tulla maahan käymättä passintarkastuspaikassa ja ilman, että niihin muutoin kuin satunnaisesti kohdistetaan rajatarkastustoimenpiteitä, jos ne maahan tullessaan käyttävät julkista kulkuväylää.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2002.

Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 2002

Sisäasiainministeri *Ville Itälä*

Lainsäädäntöneuvos Tomi Vuori

N:o 310

Valtioneuvoston asetus**ilmatieteen laitoksesta annetun asetuksen 1 ja 11 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä,

muutetaan ilmatieteen laitoksesta 17 päivänä helmikuuta 1995 annetun asetuksen (212/1995) 1 ja 11 §, näistä 11 § sellaisena kuin se on asetuksessa 772/1997, seuraavasti:

1 §

Ilmatieteen laitoksen tehtävänä on toimialallaan vastata ilmatieteen, geomagnetismin ja avaruusfysiikan alaa sekä ilmanlaatua koskevasta havainto-, tutkimus- ja palvelutoiminnasta. Lisäksi laitoksen tulee huolehtia toimialansa kansainvälisestä yhteistyöstä, avaruustutkimuksen hallinnollisten ja teknisten tukipalvelujen tuottamisesta sekä muista sille säädettyistä tehtävistä.

11 §

Pääjohtajalta vaaditaan ylempi korkeakoulututkinto, hyvä perehtyneisyys laitoksen toimialaan ja käytännössä osoitettu johtamistaito sekä johtamiskokemusta.

Tutkimustoiminnan tulosalueella johtajalta tai muulta tulosalueen päälliköltä vaaditaan tohtorin tutkinto, käytännössä osoitettu johtamistaito, kykyä kehittämissuuntaan ja hyvää perehtyneisyyttä tulosalueensa tehtäviin.

Muun kuin tutkimustoiminnan tulosalueella johtajalta tai muulta tulosalueen päälliköltä vaaditaan ylempi korkeakoulututkinto, käytännössä osoitettu johtamistaito, kykyä kehittämissuuntaan ja hyvä perehtyneisyys tulosalueensa tehtäviin.

Tutkimusprofessorilta vaaditaan tohtorin tutkinto, käytännössä osoitettu johtamistaito ja ansiokasta toimintaa alansa tutkimus- ja kehittämistehtävissä.

Pääjohtajalla, jos hän on suorittanut tohtorin tutkinnon, sekä tohtorin tutkinnon suorittaneella tulosalueen päälliköllä ja tutkimusprofessorilla on professorin arvonimi. Hallintoiminnan tulosalueen päälliköllä on hallintojohtajan arvonimi.

Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä huhtikuuta 2002.

Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 2002

Liikenne- ja viestintäministeri *Kimmo Sasi*

Hallitusneuvos Aila Salminen

Valtioneuvoston asetus

vuokra-asuntolainojen ja asumisoikeustalolainojen korkotuesta annetun asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, *muutetaan* vuokra-asuntolainojen ja asumisoikeustalolainojen korkotuesta 19 päivänä heinäkuuta 2001 annetun asetuksen (666/2001) 8 §,

lisätään asetuksen 4 §:ään uusi 2 momentti, 9 §:ään uusi 3 momentti, 10 §:ään uusi 3 momentti, jolloin nykyiset 3—6 momentit siirtyvät 4—7 momenteiksi, sekä asetukseen uusi 9 a § ja 16 a § seuraavasti:

4 §

Lainoitusosuudet

Vuokratalon rakentamista varten myönnetyn korkotukilainan lainoitusosuus on 80 prosenttia hyväksytystä hankinta-arvosta, jos lainoituksen kohteena on vuokratalo, jossa on vuokra-asuntojen korkotukilainalla rahoitettuja osaomistusasunnoista annetussa laissa (232/2002) tarkoitettuja osaomistusasuntoja.

8 §

Korkotuki

Lainansaajan maksettavaksi jäävä perusomavastuu korkotukilainan korosta on 3,50 prosenttia. Jos lainoituksen kohteena on vuokratalo, jossa on vuokra-asuntojen korkotukilainalla rahoitettuja osaomistusasunnoista annetussa laissa tarkoitettuja osaomistusasuntoja, lainansaajan maksettavaksi jäävä perusomavastuu korkotukilainan korosta on kuitenkin 3,8 prosenttia.

Jos korkotukilainasta perittävä vuotuinen korko ylittää perusomavastuun määrän, maksetaan ylimenevästä osasta korkotukina ensimmäisenä lainavuonna 95 prosenttia. Perusomavastuun ylittävistä koron osuudesta korkotukina maksettava prosenttimäärä pienenee tämän jälkeen ensimmäisten 10 lainavuoden aikana vuosittain rakennus- ja hankintalainojen osalta 4 prosenttiyksiköllä vuosittain ja perusparannuslainojen osalta 6 pro-

senttiyksiköllä vuosittain. Tämän jälkeen se pienenee kaikkien korkotukilainojen osalta vuosittain 6 prosenttiyksiköllä.

Jos lainoituksen kohteena on vuokratalo, jossa on vuokra-asuntojen korkotukilainalla rahoitettuja osaomistusasunnoista annetussa laissa tarkoitettuja osaomistusasuntoja, perusomavastuun ylittävistä koron osasta maksetaan korkotukina ensimmäisenä lainavuonna kuitenkin 85 prosenttia. Prosenttimäärä pienenee tämän jälkeen 6 prosenttiyksiköllä vuosittain.

9 §

Kiinteälyhenteinen korkotukilaina

Jos laina on hyväksytty sellaisen vuokratalon rakentamista varten, jossa on vuokra-asuntojen korkotukilainalla rahoitettuja osaomistusasunnoista annetussa laissa tarkoitettuja osaomistusasuntoja, lainaa on lyhennettävä 1 momentissa säädetystä poiketen seuraavasti:

vuodet	lyhennysprosentti lainan alkuperäisestä pääomasta
1— 5	3,0
6—10	4,0
11—15	6,5
16—20	12,0
21—25	21,5
26—30	35,0
31—32	18,0

9 a §

Korkotukilainan ennenaikaiset lyhennykset

Korkotukilainan ehtojen on oltava sellaiset, että lainaa voidaan sovittuina lyhennyksen eräpäivinä lyhentää ilman luotonmyöntäjälle maksettavia kustannuksia enemmän kuin lyhennysohjelman mukainen lyhennys olisi silloin, kun vuokra-asuntojen korkotukilainalla rahoitetuista osaomistusasunnoista annetussa laissa tarkoitettulla vähemmistöosuuden omistajalla on osaomistussopimuksen mukaan oikeus lunastaa loppuosuus asunnon hallintaan oikeuttavista osakkeista tai ostaa lisäosuuksia asunnon hallintaan oikeuttavista osakkeista.

10 §

Kokonaispääomamenoon perustuva korkotukilaina

— — — — — Jos lainoituksen kohteena on vuokratalo,

Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 2002

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

jossa on vuokra-asuntojen korkotukilainalla rahoitetuista osaomistusasunnoista annetussa laissa tarkoitettuja osaomistusasuntoja, korkotukilainan ensimmäisen lainavuoden pääomameno on 4,5 prosenttia lainan alkuperäisestä määrästä.

— — — — —

16 a §

Rajoitusmerkinnän poistaminen

Rajoitusmerkintä on poistettava, kun on selvitetty, että rajoitukset ovat lakanneet olemasta voimassa. Rajoitusmerkinnän poistamista voi vaatia myös kiinteistön omistaja tai kiinteistön vuokraoikeuden haltija taikka osakemerkinnän ja osakeluettelomerkinnän osalta asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavien osakkeiden omistaja.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2002.

Lainsäädäntöneuvos Tiina Honkanen

N:o 312

Valtioneuvoston asetus**omistusasuntokorkotukilainaksi hyväksymisessä sovellettavista perusteista annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, *muutetaan* omistusasuntokorkotukilainaksi hyväksymisessä sovellettavista perusteista 5 päivänä joulukuuta 2001 annetun valtioneuvoston asetuksen (1192/2001) nimike, 1 ja 2 §, 4 §:n 2 momentti ja 6 §, sekä *lisätään* asetukseen uusi 8 a §, seuraavasti:

Valtioneuvoston asetus**omistusasuntokorkotukilainaksi hyväksymisessä ja osaomistusasuntojen asukasvalinnassa sovellettavista perusteista**

1 §

Soveltamisala

Omistusasuntolainojen korkotuesta annetun lain (1204/1993) 4 §:n 1 momentissa, aravalain (1189/1993) 5 §:n 1 momentissa sekä vuokra-asuntolainojen ja asumisoikeustalolainojen korkotuesta annetun lain (604/2001) 11 §:n 2 momentissa tarkoitettua sosiaalista tarkoituksenmukaisuutta ja taloudellista tarvetta on arvioitava siten kuin tässä asetuksessa säädetään.

Valittaessa asukkaita korkotukiasuntoon tätä asetusta sovelletaan kuitenkin vain silloin, kun kyseessä on vuokra-asuntojen korkotukilainalla rahoitetuista osaomistusasunnoista annetussa laissa (232/2002) tarkoitettu osaomistusasunto.

2 §

Tuen perusteet

Omistusasuntolainojen tuen myöntämisen ja osaomistusasunnon asukasvalinnan perusteena on pidettävä hakijaruokakunnan asunnontarvetta, varallisuutta ja tuloja.

Hyväksyttäessä omistusasuntolainoja korkotukilainoiksi tai valittaessa asukkaita osa-

omistusasuntoon etusijalle on asetettava kii-reellisimmässä asunnon tai asunnon perusparantamisen tarpeessa olevat, vähävaraisimmat ja pienituloisimmat hakijaruokakunnat. Etusijajärjestyksestä voidaan yksittäistapauksessa poiketa, jos se hakijaruokakunnan erityisolosuhteet ja paikkakunnan asuntotilanne huomioon ottaen on erityisen perusteltua.

4 §

Varallisuus

Tukea ei saa myöntää tai hakijaa valita asukkaaksi osaomistusasuntoon, jos hakijaruokakunnalla on huomioon otettavaa varallisuutta siinä määrin, että se kykenee hankkimaan tarvettaan vastaavan asunnon tai perusparantamaan asuntonsa ilman valtion tukea. Muutoin varallisuus otetaan huomioon lainan määrään vaikuttavana tekijänä.

6 §

Enimmäistulotaulukot tuen myöntämiseksi

Jos hakijaruokakunnan kuukausitulot eivät sen jälkeen, kun niistä on tehty 5 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitettut vähennykset, ylitä

jäljempänä taulukosta ilmeneviä enimmäismääriä, voidaan:

1) asuntolaina omaa asuntoa varten hyväksyä korkotukilainaksi,

2) myöntää aravalain 7 §:n 2 momentissa tarkoitettu omaksilunastamista varten myönnettävä asunto-osakkeiden hankintalaina (*omaksilunastamislaina*),

3) siirtää vuonna 1996 tai sen jälkeen myönnetty omaksilunastamislaina, tai

4) hakija valita asukkaaksi osaomistusasuntoon.

Henkilöluku					
1	2	3	4	5	6
2 090	2 540	2 720	3 060	3 400	3 630

Espoossa, Helsingissä, Järvenpäässä, Kauniaisissa, Keravalla, Kirkkonummella, Nurmijärvellä, Sipoossa, Tuusulassa, Vantaalla ja Vihdissä sovelletaan kuitenkin 1 momentin taulukosta poiketen seuraavia tulojen enimmäismääriä:

Henkilöluku					
1	2	3	4	5	6
2 320	2 940	3 260	3 650	4 050	4 360

Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 2002

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

Jos hakijaruokakuntana ovat puoliset, joista kumpikaan ei ole hakemisajankohtana täyttänyt 40 vuotta, sovelletaan edellä 1 ja 2 momentissa kolmihenkiselle ruokakunnalle määrättyä tulojen enimmäismäärää, tai, jos tällaisessa ruokakunnassa on yksi lapsi, nelihenkiselle ruokakunnalle säädettyä enimmäismäärää.

Jos hakijaruokakuntaan kuuluu enemmän kuin kuusi henkilöä, korotetaan edellä 1 ja 2 momentissa olevia tulojen enimmäismääriä 170 eurolla kutakin lisähenkilöä kohden.

8 a §

Edellytykset täyttävien osaomistusasunnon hakijoiden puuttuminen

Milloin tämän asetuksen mukaiset edellytykset täyttäviä osaomistusasunnon hakijoita ei ole, voidaan asukkaiksi valita muitakin hakijoita. Asukkaaksi on tällöin kuitenkin valittava hakija, jonka olot ovat lähinnä tässä asetuksessa säädettyjen edellytysten mukaiset.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2002.

Ylitarkastaja Jorma Pietiläinen

N:o 313

Valtioneuvoston asetus**lainaehdoiltaan muutettujen vuokratolainojen koroista annetun valtioneuvoston päätöksen
1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä,
muutetaan lainaehdoiltaan muutettujen vuokratolainojen koroista 30 päivänä toukokuuta
 1991 annetun valtioneuvoston päätöksen (862/1991) 1 §:n 1 momentti, seuraavasti:

1 §

Asuntolainasta perittävä korko määrätään
 vuokratalon iän ja toteutuneen kuluttajahin-
 taindeksin muutoksen perusteella vuosittain
 kunkin maaliskuun 1 päivästä lukien seuraa-
 van maaliskuun 1 päivään saakka seuraavasti:

Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä
 huhtikuuta 2002.

Tätä asetusta sovelletaan maaliskuun 1
 päivästä 2002 perittäviin korkoihin.

Talon ikä (vuosina)	Kuluttajahintaindeksin muutoksesta vähennettävä tai siihen lisättävä osuus prosenttiyksikköinä
1— 7	–2,0
8—12	0
13—15	+ 3,0
16—	+ 4,5

Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 2002

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

Ylitarkastaja Ulla-Maija Sirviö

Valtioneuvoston asetus

eräiden pitkäaikaisten vuokra-asumisen perusparannuslainojen ja yhdistettyjen lainojen korkojen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 2002

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, säädetään 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun aravalain (1189/1993) 18 §:n 2 momentin ja 45 §:n 3 momentin nojalla:

1 §

Sovelletamisala

Tätä asetusta sovelletaan pitkäaikaisen vuokra-asumisen perusparannuslainojen ja yhdistettyjen lainojen korkoihin, joista säädetään arava-asetuksen (1587/1993) 37 §:n 2 momentissa ja 38 §:n 1 momentissa.

2 §

Pitkäaikaisen vuokra-asumisen perusparannuslainan korko

Asuntotuotantolain (247/1966) 6 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetusta vuokratalon laajentamista tai peruskorjausta taikka asuntopuuskuntatalon peruskorjausta varten myönnetystä vuosimaksuina perittävästä asuntolainasta sekä aravalain (1189/1993) nojalla ennen 1 päivää marraskuuta 1999 myönnetystä pitkäaikaisesta vuokra-asumisen perusparannuslainasta perittävän koron suuruus on toistaiseksi toteutunut kuluttajahintaindeksin muutos lisättynä 3,5 prosenttiyksiköllä.

3 §

Yhdistetyn lainan korko

Asuntotuotantolain 6 §:n 4 momentin nojalla tai aravalain 14 §:n 1 momentin nojalla yhdistetyn lainan koron suuruus on toistai-

seksi toteutuneen kuluttajahintaindeksin muutoksen perusteella seuraava:

Vanhimman
yhdistettävän
lainan lainavuosi

Kuluttajahinta-
indeksin muu-
tokseen lisättävä
osuus prosentti-
yksikköinä

1—12	0
13—15	+ 2,0
16—	+ 3,5

4 §

Kuluttajahintaindeksin muutoksen laskenta

Edellä 2 ja 3 §:ssä tarkoitettu kuluttajahintaindeksin muutos lasketaan vuosimaksun tarkistamisajankohtaa edeltävän kalenterivuoden heinäkuun lopussa päättyneeltä 12 kuukauden ajanjaksolta.

5 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä huhtikuuta 2002.

Tätä asetusta sovelletaan maaliskuun 1 päivästä 2002 perittäviin korkoihin.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 18 päivänä huhtikuuta 2002

Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

Ylitarkastaja *Ulla-Maija Sirviö*

N:o 315

Sosiaali- ja terveysministeriön asetus
uimahallien ja kylpylöiden allasvesien laatuvaatimuksista ja valvontatutkimuksista

Annettu Helsingissä 17 päivänä huhtikuuta 2002

Sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 19 päivänä elokuuta 1994 annetun terveydensuojelulain (763/1994) 32 §:n nojalla:

1 §

Soveltaamisala

Tässä asetuksessa säädetään uimahallien ja kylpylöiden sekä vastaavien laitosten sisällä ja ulkona olevien yleisten altaiden allasveden laatuvaatimuksista ja valvontatutkimuksista.

Tätä asetusta sovelletaan sellaiselle allasvedelle, jota käytetään yleisessä:

- 1) uimalassa;
- 2) uimahallissa;
- 3) kylpylässä;
- 4) vesipuistossa;
- 5) virkistymis-, kuntoutus- tai hierontalaitoksessa; tai
- 6) muussa vastaavassa laitoksessa.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa *yleisellä altaalla* tarkoitetaan julkista tai yksityistä allasta, johon yleisöllä on pääsy maksua vastaan tai vastikkeetta.

Lisäksi tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *lämminviesialtaalla* allasta, jonka veden lämpötila on yli 32 °C;

- 2) *ulkoaltaalla* allasta, joka ei ole katettu;

- 3) *kävijämäärältään vähäisellä altaalla* allasta, jossa käy vuorokaudessa tai veden täydellisen vaihtumisen välillä alle 60 henkilöä, ja jonka allaskuormitus on alle 0,3 henkilöä kuutiometriä kohden vuorokaudessa;

- 4) *allasryhmällä* sellaisten altaiden ryhmää, joiden vedenkäsittely on yhteinen siten, että käsittelyssä altaiden vedet sekoittuvat keskimäärin vähintään kerran vuorokaudessa;

- 5) *allasvedellä* altaassa olevaa vettä;

- 6) *poistovedellä* vettä, joka johdetaan altaasta käsittelyyn;

- 7) *paluuvedellä* käsittelyn jälkeen altaaseen johdettavaa vettä;

- 8) *korvausvedellä* allasjärjestelmään johdettavaa, allasjärjestelmästä poistunutta vettä korvaavaa vettä; sekä

- 9) *allaskuormituksella* altaassa vuorokauden aikana käyvien henkilöiden lukumäärää jaettuna altaan vesitilavuudella (m³).

3 §

Allasveden laatuvaatimukset

Allasvedessä ei saa olla pieneliötä, loisia tai mitään aineita sellaisia määriä, joista voi olla haittaa ihmisen terveydelle. Allasveden

tulee täyttää liitteessä 1 esitetyt laatuvaatimukset. Allasveden on oltava myös muutoin käyttötarkoitukseen sopivaa.

Allasveden mikrobiologinen laatu tulee turvata ensisijaisesti veden klooridesinfioinnilla. Liitteen 1 allasveden fysikaaliset ja kemialliset laatuvaatimukset on määritelty siten, että klooridesinfioinnille on riittävän hyvät edellytykset, eikä desinfioinnin sivutuotteita muodostu enempää kuin desinfioinnin onnistumisen kannalta on välttämätöntä. Klooridesinfioinnin tehostamiseksi voidaan käyttää myös muita desinfiointimenetelmiä.

Vauvauinnin aikana allasveden lämpötilan tulee olla vähintään 32 °C, jolloin allasveden vapaan kloorin pitoisuuteen sovelletaan liitteen 1 mukaisia lämminviesialtaan laatuvaatimuksia.

4 §

Allasveden laadun säännöllinen valvonta

Kunnan terveydensuojeluviranomaisen on valvottava tässä asetuksessa tarkoitettua allasvettä säännöllisin tutkimuksin. Valvontatutkimusnäytteiden näytteenottotiheys on esitetty liitteessä 2.

Allasveden laadun varmistamiseksi on laitoksen ylläpitäjän tarkkailtava vedenkäsitelyn asianmukaisuutta seuraamalla laitoksen allasveden laatua sekä paluuv veden, poistoveden ja korvausveden laatua (käyttötarkkailu)

5 §

Näytteiden otto ja tutkiminen

Näytteenottoon sovelletaan SFS-EN-standardia sekä tarvittaessa näytteet tutkivan laboratorion antamia ohjeita. Allasvesinäyte otetaan altaasta siitä kohdasta, missä veden laadun arvioidaan olevan huonointa. Tarvittaessa veden laadun vaihtelua seurataan ottamalla näytteitä eri puolilta allasta.

Jos näytteenottaja on muu kuin kunnan terveydensuojeluviranomainen, kunnan terveydensuojeluviranomaisen tulee varmistua siitä, että näytteenottaja tuntee näytteenottoon liittyvät yleiset periaatteet. Muun kuin kunnan terveydensuojeluviranomaisen suorittaman näytteenoton laatu tulee kunnan terveyden-

suojeluviranomaisen varmistaa satunnaisilla rinnakkaisnäytteillä.

Valvontatutkimuksissa on käytettävä SFS-EN-standardien tai SFS-standardien mukaisia menetelmiä tai niiden puuttuessa ISO-standardien mukaisia määritysmenetelmiä. Valvontatutkimuksissa voidaan käyttää myös sellaisia menetelmiä, jotka määritystarkkuudeltaan ja luotettavuudeltaan vastaavat vähintään edellä mainittujen standardien mukaisia menetelmiä. Määritysmenetelmä on ilmoitettava tulosten ilmoittamisen yhteydessä.

6 §

Valvontatutkimusohjelma

Laitoksen ylläpitäjän tulee yhteistyössä kunnan terveydensuojeluviranomaisen kanssa laatia laitoksen säännöllistä valvontaa varten laitoskohtainen valvontatutkimusohjelma, jossa laitoksen ominaispiirteet on otettu huomioon.

Valvontatutkimusohjelman tulee sisältää vähintään liitteen 1 mukaiset määritykset ja tutkittavien näytteiden lukumäärän tulee olla vähintään liitteessä 2 esitetyn mukainen. Terveydensuojeluviranomainen voi määrätä liitteen 2 mukaista näytteiden lukumäärää lisättäväksi, jos se allasveden laadusta johtuvista syistä on ilmeisen tarpeen.

Liitteen 2 mukaista näytteenottotiheyttä voidaan pienentää korkeintaan puoleen liitteessä esitetystä. Tämä edellyttää, että allasveden klooripitoisuutta ja pH:ta mitataan jatkuvasti laitteistolla, joka säännöllisesti tarkistetaan, ja että veden mikrobiologinen laatu on pysynyt vaatimusten mukaisena kahden edellisen peräkkäisen vuoden aikana. Liitteen 2 mukaista vähimmäisnäytemäärää ei saa kuitenkaan alittaa.

Valvontatutkimusohjelmassa tulee mainita näytteet tutkiva laboratorio. Jos näytteenoton suorittaa muu kuin kunnan terveydensuojeluviranomainen, tulee myös näytteenottaja mainita valvontatutkimusohjelmassa. Lisäksi valvontatutkimusohjelmassa tulee nimetä altaan vastaava hoitaja.

Valvontatutkimusohjelma on tarkistettava vähintään viiden vuoden välein ja muulloinkin, milloin sitä olosuhteiden muuttumisen takia on pidettävä tarpeellisenä.

7 §

Veden käsittelyn, veden käsittelylaitteiden ja materiaalien laadun varmistaminen

Laitoksen ylläpitäjän on järjestettävä allasveden kierrätys, korvausveden otto ja poistoveden käsittely sekä desinfiointi siten, että tämän asetuksen mukaiset laatuvaatimukset täyttyvät altaan kaikissa osissa kävijämäärästä riippumatta. Veden kierrätyksen yhteydessä olevan vedenkäsittelyn on oltava riittävän tehokas poistamaan myös sellaisia eliöitä ja näiden kestromuotoja, jotka eivät tuhoudu käytettävällä klooridesinfioinnilla.

Allasveden käsittelyssä tai kierrätyksessä käytettävistä materiaaleista ei saa joutua allasveteen epäpuhtauksia siinä määrin, että ne saattavat aiheuttaa terveyshaittaa altaan käyttäjille.

Allasveden käsittelyssä saa käyttää vain sellaisia kemikaaleja, joiden käyttö on perusteltavissa tämän asetuksen mukaisen veden laadun saavuttamiseksi. Jotta kloorin desinfiointiteho ei vaarantuisi, tulee allasveden orgaanisen aineksen määrää lisäävien orgaanisten kemikaalien käyttöä vedenkäsittelyssä välttää ja valita vaihtoehtoisia epäorgaanisia kemikaaleja aina, kun se on mahdollista.

8 §

Kunnan terveydensuojeluviranomaisen velvollisuudet

Kunnan terveydensuojeluviranomaisen on tarkistettava valvontatutkimustuloksista tiedon saatuaan täyttääkö allasvesi tämän asetuksen vaatimukset ja tarvittaessa ryhdyttävä terveydensuojelulain mukaisiin toimenpiteisiin mahdollisen terveyshaitan ehkäisemiseksi.

Jos allasvesi ei täytä liitteessä 1 esitettyjä mikrobiologisia laatuvaatimuksia uusintatutkimuksella varmistettunakaan, taikka jos vedessä esiintyy muita pieneliöitä tai loisia terveydelle haitallisissa määrin, kunnan terveydensuojeluviranomaisen on yhdessä laitoksen ylläpitäjän kanssa selvitettävä syy tähän ja määrättävä laitoksen ylläpitäjä viipymättä korjaamaan tilanne. Terveydensuo-

jelulain 29 §:n nojalla kunnan terveydensuojeluviranomainen voi tarvittaessa kieltää yleiseen käyttöön tarkoitetun altaan käytön.

Jos allasvesi ei täytä liitteessä 1 esitettyjä fysikaalis-kemiallisia laatuvaatimuksia, terveydensuojeluviranomaisen on selvitettävä, liittyykö laatuvaatimuksista poikkeamiseen terveyshaittoja. Jos poikkeamiseen voi liittyä terveyshaittoja, kunnan terveydensuojeluviranomaisen on annettava laitoksen ylläpitäjälle määräys korjaustoimenpiteisiin ryhtymisestä.

Kävijämäärältään vähäisen yleisen altaan osalta kunnan terveydensuojeluviranomainen voi perustellusta terveydensuojelullisesta syystä poiketa edellä 2 ja 3 momenteissa tarkoitetuista velvollisuuksista.

9 §

Eriyistilanteet

Epäilyssä tai todetussa allasveden saastumistilanteessa, josta voi aiheutua terveyshaittaa, kunnan terveydensuojeluviranomainen voi määrätä määritettäväksi myös muita kuin liitteessä 1 mainittuja muuttujia ja tehtäväksi määrittämiä tiheämmin kuin liitteessä 2 säädetään.

10 §

Tiedottaminen ja raportointi

Laitoksen ylläpitäjän on tiedotettava altaan käyttäjille allasveden laadusta.

Laitoksen ylläpitäjän on huolehdittava siitä, että viimeiset valvontatutkimustulokset lausuntoineen ovat altaan käyttäjien nähtävillä.

Jos valvontatutkimusohjelman mukaisen näytteenoton suorittaa muu kuin kunnan terveydensuojeluviranomainen, tulee laitoksen ylläpitäjän toimittaa tutkimustulokset välittömästi niiden valmistuttua kunnan terveydensuojeluviranomaiselle.

Laitoksen ylläpitäjän on toimitettava yhteenveto valvontatutkimusten tuloksista kunnan terveydensuojeluviranomaiselle kutakin kalenterivuotta seuraavan kolmen kuukauden kuluessa.

11 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä
toukokuuta 2002.

Helsingissä 17 päivänä huhtikuuta 2002

Peruspalveluministeri *Osmo Soininvaara*

12 §

Siirtymäsäännös

Allasveden laatu ja sen valvonta on saatettava tämän asetuksen mukaiseksi 1 tammikuuta 2004 mennessä.

Ylitarkastaja Jari Keinänen

ALLASVEDEN LAATUVAATIMUKSET

	Allasveden laatuvaatimukset	Yksikkö
Mikrobiologiset muuttujat ¹⁾ Heterotrofinen pesäkeluku 22 ± 2 °C Heterotrofinen pesäkeluku 36 ± 2 °C <i>Pseudomonas aeruginosa</i>	< 100 < 100 ei osoitettavissa	pmy/ml pmy/ml /100 ml
Fysikaalis-kemialliset muuttujat Sameus pH-arvo ²⁾ Sidottu kloori Vapaa kloori ³⁾ Kun pH ≤ 7,3 Kun pH > 7,3 Lämminvesialtaat ^{4) 5)} Kaikki altaat ⁵⁾ Nitraatti KMnO ₄ -luku Urea Trihalometaanit (THM) kloroformina ^{6) 7)}	≤ 0,4 6,5-7,6 ≤ 0,4 ≥ 0,3 ≥ 0,4 ≥ 0,6 ≤ 1,2 ≤ 50 ≤ 10 ≤ 0,8 ≤ 50	FTU mg/l mg/l mg/l mg/l mg/l mg/l μg/l

Huomautukset:

- 1) Jos laatuvaatimusten raja-arvot ylittyvät, otetaan uusintanäyte välittömästi.
- 2) Jos altaaseen johdetaan jatkuvasti talousveden laatuvaatimukset täyttävää lisävetä niin, että sen keskimääräinen viipymä altaassa on alle neljä tuntia, veden pH-arvon vaatimustaso on < 8,0. Tällöin allasveden vapaan kloorin pitoisuus tulee olla vähintään 0,6 mg/l.
- 3) Vapaan kloorin pitoisuuden on aina oltava vähintään 1,5-kertainen sidottuun klooriin verrattuna.
- 4) Kunnan terveysuojeluviranomainen voi sallia alhaisemman klooripitoisuuden arvon, jos lämminvesialtaan veden klooripitoisuudelle on jatkuvatoiminen mittauslaitteisto, veden klooripitoisuudelle on asetettu alarajahälytys ja veden mikrobiologinen laatu on ollut jatkuvasti hyvä.
- 5) Kunnan terveysuojeluviranomainen voi määrätä käytettäväksi annettuja korkeampia vapaan kloorin pitoisuuksia allasvedessä. Terveysuojeluviranomainen voi antaa vapaan kloorin ylärajan 1,2 mg/l ylitystä koskevan määräyksen korkeintaan 2 kuukaudeksi kerrallaan. Ylärajan ylityksestä on ilmoitettava altaan käyttäjille. Käytettäessä allasvedessä ylärajaa korkeampia vapaan kloorin pitoisuuksia kunnan terveysuojeluviranomaisen tulee määrätä tutkittavaksi myös allasveden trihalometaanipitoisuus sekä KMnO₄-luku ja sidotun kloorin pitoisuus.
- 6) Ei sovelleta ulkoaltaisiin
- 7) Allasveden KMnO₄-luvun tilapäinen lievä ylitys on sallittu, jos samalla todetaan, että allasveden trihalometaanin (THM) pitoisuus ei ylitä laatuvaatimuksen raja-arvoa.

Liite 2

ALLASVEDEN NÄYTTEENOTTOTIHEYDET

	Heterotrofinen pesäkeluku 22 °C Heterotrofinen pesäkeluku 36 °C <i>Pseudomonas aeruginosa</i> Sameus pH-arvo sidottu kloori vapaa kloori	Nitraatti ³⁾ KMnO ₄ -luku Urea	Trihalometaanit (kloroformina)
Näytteiden lukumäärä vuodessa ¹⁾	Jokaisesta altaasta 4 näytettä ²⁾ / vuosi ja 1 lisänäyte/allas 5 000 käyntikertaa kohti	Jokaisesta allasryhmästä 2 näytettä ²⁾ / vuosi ja 1 lisänäyte 10 000 käynti- kertaa kohti	Jokaisesta allas- ryhmästä 1 näyte / vuosi

Huomautukset:

1) Kalenterivuoden aikana näytteet tulee ottaa ensisijaisesti säännöllisin väliajoin ottaen kuitenkin huomioon vuoden aikana tapahtuvat allaskuormituksen vaihtelut

2) Vähimmäisnäytemäärä

3) Määritetään vain vauvauinnin yhteydessä

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 306—315, 2 1/2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2002

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904